

[Viggo Starcke.]

konkurrenceevne og realitetspolitik. Vor valutapolitik og erhvervs politik ville have stivet kronen af og gjort den til hård valuta, til en sund valuta og til en hæderlig valuta. Den højtærede handelsminister må have et robust og sundt nervesystem, når han lige efter en stærk devaluering kan udtale, at Danmark er et af Europas førende lande med hensyn til sundhed i pengevæsenet, og på spalte 49 tale om „pengevæsenets voksende sundhed“.

Den højtærede ministers artige udtalelser om det ærede medlem hr. Bjørner og hans mindre artige udtalelser om den øvrige del af retsforbundets rigsdagsgruppe og dens forhold til vareforsyningsudvalget skulle den højtærede handelsminister have været noget forsigtigere med, da det ærede medlem hr. Bjørners udtræden netop skete som protest mod, at den højtærede minister havde givet udvalget vildledende oplysninger, og hverken det ærede medlem hr. Bjørner eller vi andre i gruppen ville tage ansvaret for en handelskrig til visse sider. Nu har den højtærede handelsminister udtalt vilje til og ønske om størst mulig samhandel både mod øst og mod vest, og derfor kan vi atter træde ind i arbejdet i dette udvalg, men det er urigtigt, når den højtærede handelsminister påstår, at det ærede medlem hr. Bjørner straks genindtrådte i udvalget. Det ærede medlem genindtrådte i rigsdagen i maj måned, men forblev udenfor den sidste samlings vareforsyningsudvalg. Det nye udvalg har han derimod tiltrådt, da dette ønskedes fra flere sider.

Endelig spurgte den højtærede handelsminister mig med en række ord og en række argumenter, der var hentet direkte fra en så prominent kilde som socialdemokratiets valgboek „Socialdemokratiske noter“ nr. 9, om, hvorfra jeg havde mine oplysninger om, at den danske arbejders realløn var faldet med ca. 12 pct. i socialdemokratiets glansperiode. Tallene kan den højtærede minister finde i Vedel Petersens „Danmarks Statistik“ side 213. Med basis i et værdital på 100 for året 1913 var værditallet i 1930—1931 steget fra 100 til 130; i 1936, 1937 og 1938 var det gået ned til henholdsvis 111, 110 og 113. I den højtærede ministers beregninger går han ud fra de beskæftigede arbejderes timeløn, hvor forholdet jo var dette, at nogle få arbejdere fik højere pengeløn som følge af restriktionerne, medens mange andre arbejdere blev arbejdsløse, også som følge af restriktionerne. Ministerens synspunkt må betyde, at han ville finde, det var en fordel, at f.

eks. 10 pct. af arbejderne havde skyhøje lønninger, selvom de 90 pct. var arbejdsløse, for det er egentlig det beregningsgrundlag, ministeren bygger på. Socialisternes interesser er ikke altid arbejderens interesser.

Den højtærede minister sagde, at jeg var ikke så omhyggelig med mine tal, som Henry George var. Jeg vil dertil sige, at den højtærede handelsminister er lige så uomhyggelig med sine tal, som Karl Marx var. Må jeg spørge ministeren: Anser ministeren det for en fordel, at medens mange arbejdere faktisk før 1929, da socialdemokraterne kom til magten, kunne bygge deres eget hus, kunne købe deres egen brugte bil, kunne de det ikke i 30erne og kan det aldeles ikke i dag? Kan man huske, hvad mad dengang kostede, hvad klæder kostede, hvad brændsel kostede, og hvad det kostede at bygge? Den 10. januar 1944 skrev brandchef Folke i „Politiken“'s kronik om den store Bøjgen, jordspekulationen, som havde været i stand til at forhindre, at vestfrontens fæstningsarealer blev omdannet til havebebyggelser for arbejdere. Han fortæller om, hvordan han selv for-gæves havde søgt støtte hos myndighederne til en haveboligforening, og siger følgende: på min vej fik jeg af en ledende politiker det oprigtige svar, at mange års erfaring havde lært ham, at den mand, der først får et hus at passe, får en spade eller en malerpensel i hånden — som han sagde —, ham ser vi aldrig mere i vælgerforeningen.

Det er ikke nogen isoleret udtalelse. I arkitekt Carl Brummers erindringer fortæller han, hvordan han viste en haveby i en af vore provinsbyer frem til en socialdemokratisk minister, som derefter udtalte:

„Jeg er af princip imod, at arbejderne får hus og have, så taber de slagkraften.“

Og bladet „Socialisten“ skrev lige efter valget i 1945:

„Der kan man se: når arbejderen får det for godt, bliver han borgerlig.“

Jeg ved godt, at det er kun et mindretal af socialdemokraterne, der har dette standpunkt, men det viser, at ikke alle mener, at socialisternes interesser er de samme som arbejderens interesser.

Den højtærede finansminister var ikke meget oplagt til at gå med til de af os foreslåede besparelser. Selvom ministeren ikke kan se, at besparelser er bydende nødvendige, kan befolkningen se det. Det skal nok komme. Ministeren indrømmede dog, at der var en række formål, som nogle vil finde det rimeligt, at staten støtter, medens andre vil finde, at statsstøtte ikke er strengt nødvendig. Ja, men det er jo ikke statens op-